

der jeg mig til en anden. De hører jo . . . der er endnu Liv i Folket!»

Uden at svare noget herpaa spurgte Professorens, om han ikke skulde skrive ham et Sovepulver op.

»Efter denne meget anstrengende Dag vilde det for alle Tilfældes Skyld være heldigt, om De fik hvilet godt ud.«

»Det faar jeg tidsnok. En Mand i min Stilling, Professor Bendix, maa vænne sig til at undvære Søvn. Ellers strækker Livet ikke til. Og jeg har ogsaa i den Henseende haft en Natvægters Kaar her i Landet. Godnat!« —

Først Klokken fire om Morgenens slukkedes Lyset over Enslevs Arbejdsbord.

EN Solskinsdag i Begyndelsen af Januar kørte Jytte og hendes Kæreste i en elegant Vogn til Raadhuset. Da de en halv Time efter kom ud derfra, var de gifte. De var begge meget lykkelige. I det smukke Vejr kørte de ud til Frederiksberg Have, hvor de spiste Frokost. Den næste Dag skulde de rejse til Italien og indtil videre bo i Gargnano, en lille By ved Gardasøen, som Jytte paa sin første Italiensrejse havde forelsket sig i og allerede dengang udset sig til Kærlighedsskjul i sine Hvedebrødsdage.